

ששורה על הגבול

חמשת הסטודנטים המצריים ביומן "כרמל" בקידמה ובחופש במרחב!

בפאלסטין. נכשלו במלחמה אותם אנשים שהשתתפו בכלה אותם בכל פה. אך המפקדים שהשתתפו לחוג הקצינים אנשי המשטר החדש לא הוכו מעולם בשדה הקרב. המלחמה רק עזרה להסרת המסוה מעל פניהם של המדינאים והספרים הפוליטיים בחצרו של פארוק, אך כל מסוה נופל בסופו של דבר מסיבה זו או אחרת, אני בני הנוער המצרי, הזוכים לעודד והדרכה מן השלטון החדש, היינו מטיירים את המסוה מעל הגבול דים בין כה וכה.

מיחמד ובאללה אל מצרי

בן 22, מאלופי השחיה של מצרים:

באוניברסיטת אלקאהירא לומדים כמה סטודנטים יהודיים. המורה לצרפתית באוניברסיטה הוא יהודי. חלק ניכר מן המסחר, הרפואה והעתונות בקאהיר נמצא בידיים יהודיות. גם בימי המלחמה ביהודים לא הייתה תנועה אנטי יהודית במצרים. אומנם, היו מקרים של פגיעה ביהודים. פעמים מספר היו צתו בימי המלחמה הנויות השייכות ליהודים, ופעם גם נזרקה פצצה למוסד יהודי, אך היו אלה מעשים פושעים של מיעוט פרועי. שהוסת עליידי פוליטיקאים מפקקים ומסיתים מקצועיים, המדוכאים כיום במצרים החדשה. אפילו כשהמפציצים הישראליים שהפציצו את קאהיר, ופגעו בשוק הגדול (הפצצות כוונו כנראה לארמון פארוק הסמוך לשוק) והרגו עשרות רובלים וקונים, לא העזו איש לפגוע ברצינות ביהודים.

מוסטפה חסן עלי

בן 20, תלמיד השנה השניה בפקולטה למסחר, בן תעשיין של סוכר:

כחברי גם אני חבר בתנועת הצעירים. אני מצריים פעילים בתנועה מגיל שבע עשרה ועד עשרים ושלוש. אנו כפתחים את גופנו ורוחנו במסגרת פעולות התנועה ומשרתים את מולדתנו ומטרותיה. התנועה אינה מפריעה כלל בלימודים ובהשתלמות, ובסיום לימודי, כשאקבל תואר, מוסמך ל"מדעי המסחר" ברצוני לעסוק בהנהלת מפעלים של אבי ולסייע להתפתחות מצריים.

להציץ לתוך לב הנוער שמעבר לגבול.

ואזה דכרי הצעירים, כפי שנמסרו לכתב, העולם הזה. מאחר שנאמר מרצון בנוכחות משקיפים אדם והקצינים המצריים, שעה קלה לפני שיכתם. אין להטיח ספק בכנותם.

אחמד מוחמד עבד

מונעים נאסר

בן 23, שנה שניה בפקולטה למדעי המדינה והכלכלה, בנו של מנהל הפעל הפיס הממשלתי של הרפובליקה המצרית:

השלום בין מצרים החדשה לבין ישראל הוא הכרחי לקידום המרחב כולו. למצרים אין כל ניגודים מדיניים, כלכליים או תרבותיים עם ישראל, ותפקידה העיקרי כיום הוא להשתחרר מעול הכובש הבריטי. להביא קידמה לכל מדינות המרחב. את התפי

הגבול הארוך החוצה בין ישראל וערב הוא גבול של מוות. בדרך כלל נחרץ דינו של אדם החוצה גבול זה. בדרך כלל פולטים הרובים והמקלעים את כדוריהם לפני שישאלת השאלה הראשונה. הוא אחד מנקודות השנאה ששרדו בעולם.

השבוע קרנה השמש לפחות מעל מקום אחד בגבול זה. חמישה סטודנטים באוניברסיטת אלקאהירא (למעבר האוניברסיטה על שם פארוק) עברו בשבת גבול זה ורכזים על אופניהם, בלחיית צעיר מעזה ששימש כמורה דרך. עיד לפני השצעירים הרגישו בטעוהם. נתפסו על ידי חברי משק נחל עז.

בלב המתישבים העברים גבר צו האנושות על צו השינאה. הששה זכו לטיפול חברי. כעבור שלושה ימים עמדו שוב על הגבול, באפולית של שעת דימומים. המתינו ליסיום המשאומתן הפרוצדורלי שקבע את צורת החזרתם לידי הקצינים המצריים, שעזרו את סמל הנוער של הרפובליקה. ברגע האחרון הסיר אחד מהחמישה את

אחמד מוחמד עבד מונעים נאסר

ישראל צריכה להיות מעוניינת —

קיד שביצע אתאיתורק בתורכיה, חיבת הרפובליקה המצרית לבצע עתה בכל העולם הערבי. ישראל צריכה להיות מעוניינת בקידמה ובחופש המדיני של המרחב. כי רק בתנאים אלה תיתכן עצמאותה המלאה של ישראל.

מבחינה כלכלית יכולה ישראל לפתור את בעיותיה של מצרים על ידי ניצול התוצרת וגולמית המצרית. בעיקר כותנה, ועיבודם במפעלים תעשייתיים של ישראל. אך כל עוד תתייצב ישראל נגד השאיפות הלאומיות של ארצות המרחב, ותתמוך בכיבוש הבריטי, טי, תיחשב מדינתכם כמדינה אויבת, ועובי זה זו תיתן אפשרות לפוליטיקאים מן האסיר כולה הישנה למנוע את יישוב הסכסוכים בין שתי הארצות.

שמעתי אצלכם זו הפעם הראשונה כאילו היו נסינות להביא לשלום בין מצרים וישראל. אם אמנם היו ונדחיי, הרי ברור כי אין זו אלא התחמקות זמנית. המשטר החדש במצרים חייב תחילה להתבסס, ואסור לו לבוא בחיכוכים עם אותם גופים בתוך מצרים, העוינים חולנית את ישראל, ואשר מסתתרים מאחורי מסוה של שמירה על הדת. הבעיה העקבית היא בעיית הפרסטיזמה,

מטפת הארגון הצופית מצווארו. הציע: "כל אחי מאיתנו יתחום עליה את שמו, מתחת למשפט אנו מצפים לשלום." רק הקור לונל האמריקאי, שפיקח על המשאומתן, מנע את הדבר: הוא ביקש לגמור את העניין לפני בוא הלילה, כי הלילה אינו נושא בחובו רוחות בריאות על גבול ישראל-ערב.

ההתנהגות האנושית הוכיחה חיש מהר כי טובה היא מכל אכזריות המתעטפת באיזו טלה של הכרח לאומי. ישראל הרחיבה ששה תועמלנים חיים. דבר המעשה נפוץ בכל המרחב, בעיקר במצרים החשובה. הוא חזים את לב אורחי ישראל, בהתאם לכלל הפילוסופי העתיק שהמעשה הטוב הוא השכר של עצמו.

אולם חשובה מכל אלה הייתה תוצאה אחרת: זו הפעם הראשונה הייתה לאורחי ישראל הן אפשרות להגיע במישור אל מאחורי מסך החול, להחליף דברים עם מצרים צעירים, הנמנים עם המעמד המשכיל שיקבע מחר את דרך מולדתו, ארץ המרכז של המרחב הערבי. לאנשים שלא שמעו מזה שנים אלא את הקול המתכתי של התעמולה הערבית הרשמית, הייתה זאת הזדמנות יחידה במינה

אצבעותיו זהה עם זו של קימוניסט ספרדי בשם מרצנר דל-ריו פרננדז, שאסר ב-ברצלונה בשנת 1935 ולחם בצבא הרפובליקני קה. אמו, קומוניסטית ידועה, הייה באליס.

אלמנה בבית סגור. האסיר עצמו הצימד פנים כאילו אינו מתעניין כלל בתדירות אלה. הוא שכן בבית-סוהר ליקומברק, הורשה ללבוש חליפת-ספורט פרטית, לקבל פנייה בשבוע את פני ידידתו בתאו. הוא עבד כמנהל בית-מלאכה למכשירי-רדיו. נפוצו שמעות, שאמנם הוכחשו, שאף שותף עליידי הממשלה ברוחניו של מפעל זה.

אולם גם האסיר לא יכול היה להתעלם מן הבעיה: מה יעשה מחוץ לתומות? הן חרות פירושה סכנה לחייו. רק עשרה קיר לומטרים מפרידים בין בית-הסוהר לבין הבית בו חיה עדיין סגורה מן העולם. אלמנתו של ליאו ברונושטיין-טרופקי.

מכר העולם

אם לא נהרג מורנאנד בו במקום עליידי שומרי-הראש, הרי היה זה הודות לדבריו האחרונים של טרוצקי: "תנו לו לחיות — עליו לדבר!" אולם מורנאנד לא דיבר. עד היום אין איש יודע מדוע ביצע את מעשהו, אם אמנם היה סוכן ג.פ.א. או שהיו לו נימוקים אחרים. גם שמו האמיתי אינו ידוע. בשעת החקירה הודיע ששמו פרנק ג'קסון, ושהיה בן 36 אולם בפעם אחרת טען שהוא בנו של דיפלומט בלגי, ובהזדמנויות אחרות שהוא גרמני או צרפתי. מאחר שהוא מדבר בשפות רבות כשפת-אם, היה קשה לדעת מה האמת. לפי השמועה, עלה בידי המשטרה המקסיקאית לפני שלושה חדשים לברר כי טביעת

היהודי הרוסי, שבילה לפני כן את רוב ימיו בבתי-הקפה של האמנים בחינה. חולל זה עתה מהפכה במולדתו, קרא שר החוץ האוסטרי הנדהם, הרוון ברכטולד: "מה? אתם מתכוונים למר טרוצקי מקפה צנטרל?" את ימיו האחרונים בילה יוצר הצבא האדום מאחורי חומות של ביתו במקסיקו. עלו הופקד משמר כפול של שוטרים ושומרים פריטים. הדבר לא מנע בעד ג'ק מורנאנד לחזור לביתו, בעזרת המלצתו של הארובות, שהיתה אחת, מזכיר-לשעבר של טרוצקי. בחדר הגיש לקורבנו כתב-יד לעיון, שלף לפתע גרונן קרח שהיה חבוי מתחת למעילו. במכה אדירה אחת רוצץ את גולגולתו.

מקסיקו

מאסר או מוות?

האסיר ג'ק מורנאנד עמד לפני שיחרורו. הוא ריצה שני שלישים של עונש-המאסר שהוקצב לו — 20 שנה בסך הכל. אסיר אחר במצב זה היה רוקד בתאו, ג'ק מורנאנד, קולו בשירי חדוה. לא כן האסיר ג'ק מורנאנד. מדי חושבו על היום הגדול היה מחזירי העולם שכח את השם. מלחמת העולם מיי לא את החלל ברעם תותחיה, כששמע לראשונה. אולם מורנאנד חשש שיש הזוכים אותו בכל זאת, וגם את הפדל גבללו נש"לח לבית-הסוהר. היה זה רצח אדם.

שם הורצח: ליאו ברונושטיין, שמו השני היה ידוע יותר: טרוצקי. האיש מקפה צנטרל. סופו של טרוצקי נהנה משהי כחינו בשנות 1917 ש-